

РЕШЕНИЕ

№ 2105

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 80 СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КОНСТАНТИНА М. ХРИСТОВА

при участието на секретаря Д. ПЛ. КАРАГЪЗОВА
като разгледа докладваното от КОНСТАНТИНА М. ХРИСТОВА Гражданско дело № 20221110107811 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Част трета, Глава XXV от ГПК.

Образувано е по предявен от малолетното дете Мариам О.ова Т., действащо чрез неговата майка и законен представител Е. Г. Т., срещу О. Т. Т. иск за увеличение на присъдената месечна издръжка от 300 лева на 500 лева, считано от завеждане на исковата молба в съда, т.к. обстоятелствата, при които издръжката е била определена, са се изменили съществено. Претендират се разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, в който оспорва изложените в нея фактически твърдения, като счита исковата претенция за неоснователна и претендира за нейното отхвърляне. Прави искане за присъждане на сторените по делото разноски.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Страните не спорят, а и от представените по делото доказателства – удостоверение за раждане № 8194140081/11.03.2014 г., издадено въз основа на акт за раждане № 0081/11.03.2014 г., на Столична община, Район „Изгрев“, се установява, че ищцата Мариам О.ова Т. е родена на 01.03.2014 г., съответно е малолетна, както и че същата е дъщеря на ответника.

По делото се установява, че с решение № 7381 от 30.05.2016 г., постановено по гр. дело № 79707/2015 г. по описа на СРС, 84-ти състав, О. Т. Т. се е задължил да заплаща месечна издръжка на Мариам О.ова Т., чрез нейната майка и законен представител Е. Г. Т., в размер на сумата от 300 лева, считано от 26.04.2016 г. до настъпване на законно основание за изменението или прекратяването ѝ, ведно със законната лихва върху всяка просрочена сума.

За успешното провеждане на иска по чл. 150 от СК и за да бъде изменен размерът на издръжката е необходимо да са настъпили промени в обстоятелствата, при които тя е присъдена. Не всяко изменение дава основание за промяна, а само това, което има траен и продължителен характер и по което може да се съди, че няма да се възвърне състоянието преди настъпването на изменилите се обстоятелства. Следва да е налице трайно и съществено изменение на нуждите на издръжания и на възможностите на дължащия издръжката. Съдът счита, че в случая са налице предвидените в чл. 150 от СК предпоставки, по следните съображения:

От присъждането на издръжката на ищцата до приключването на съдебното дирене по делото е настъпило съществено изменение на обстоятелствата, обуславящо определянето на размера ѝ. През изминалия период от време /близо 7 години/ ищцата е пораснала, с което дефинитивно са се увеличили и потребностите ѝ от средства за съществуване и социално-културно развитие /доколкото всеки човек има нужда от такива/, които не могат да бъдат задоволявани с издръжката в досегашния ѝ размер. Отделно, считано от 2021 ищцата е започнала началното си образование, като по делото са ангажирани множество писмени доказателства, установяващи извършвани за нея разходи за посещаване на различни извънкласни занимания, както и такива, свързани със здравословното ѝ състояние. Всичко това дава основание на съда да приеме, че е настъпило изменение в обстоятелствата, при които е била определена издръжката по смисъла на чл. 150 от СК, поради което и последната следва да бъде увеличена, с оглед нарасналите за този период обичайни, според възрастта, нужди на ищцата.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 2 от СК „родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си” /последното отрицателно условие се отнася за децата, а не за родителите-ППВС №5/1970 г., т. 2/, като според чл. 142, ал. 1 от СК „размерът на издръжката се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи”, но издръжката на едно дете не може да бъде по-ниска от $\frac{1}{4}$ от минималната работна заплата /чл. 142, ал. 2 от СК/. Изискването на чл. 139 от СК - претендиращият издръжка да е неработоспособен и да не може да се издържа от имуществото си, не се прилага спрямо ненавършилите пълнолетие деца, доколкото чл. 143, ал. 2 от СК е специална норма по отношение на чл. 139 от СК и изключва неговото приложение. Освен това, ищцата по делото, с оглед възрастта си, е дефинитивно неработоспособна, поради което има право на издръжка от родителите си, които са лица от втори ред на задължените да дават такава /чл. 140, ал. 1, т. 2 от СК/, поради липса на лица от първи ред. Издръжката на децата се дължи от двамата родители, независимо при кого те живеят, но отглеждащият родител следва да поеме по принцип по-малък дял от издръжката в пари с оглед даваната от него издръжка в натура при съвместното живеене с децата и посрещането на разходите на домакинството, част от които са в полза и на децата. Същевременно, конкретните възможности на ответника да дава издръжки са предпоставка за нейния размер /чл. 142, ал. 1 от СК/.

В настоящия случай от събрания по делото доказателствен материал, включително от служебно изисканите от съда справки от НОИ и НАП, не се установява О. Т. Т. да реализира доходи от трудова или друга дейност. Същевременно, ответникът е в трудоспособна възраст, работоспособен е, като липсват данни същият да е нетрудоспособен по здравословни причини, съответно не може да се приеме, че той е в невъзможност да дава издръжка /ППВС № 5/1970 г., т. 11/. Нещо повече, в проведеното пред СРС на 09.11.2022 г. о.с.з. е отделено като безспорно и ненуждаещо се от доказване между страните обстоятелството, че бащата разполага с възможността да заплаща месечна издръжка на детето си в размер на сумата от 400 лева. Съответно, съдът намира исковата претенция за основателна и доказана именно до този размер. Или, присъдената издръжка в полза на ищцата в размер на 300 лева следва да бъде увеличена до сумата от 400 лева, която с оглед претендираното в исковата молба е дължима от датата на нейното подаване. Исковата претенция за увеличаване на присъдената издръжка, дължаща се от родител на ненавършилото му пълнолетие дете, за разликата над 400 лева до пълния предявен размер от 500 лева следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съгласно чл. 242, ал. 1 от ГПК съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, като това се отнася и за исковите за нейното изменение. Поради това съдът е длъжен да допусне служебно предварително изпълнение, дори и без искане на страните.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни.

Ищцата претендира разноски по делото, като са доказани направените такива в размер на 960 лева /с включено ДДС/ - заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие.

Ответникът също претендира и доказва извършени по делото разноски в размер на сумата от 2 500 лева - заплатено адвокатско възнаграждение.

С оглед своевременно релевираните и от двете страни възражения за прекомерност на претендираното от всяка една от тях адвокатско възнаграждение съдът съобрази следното:

Извършвайки преценката за наличие на основанието по чл. 78, ал. 5 от ГПК, с оглед разяснението, дадено в ТР № 6/2012 от 06.11.2013 г. на ОСГТК на ВКС, настоящият съдебен състав, от една страна, съобрази, че делото се отличава с типична фактическа и правна сложност за този тип дела, а от друга - обемът на предоставената адвокатска защита, както и обстоятелството, че минималното предвидено в чл. 7, ал. 1, т. 6 от Наредбата № 1/2004 г. възнаграждения възлиза на сумата от 300 лева /в редакцията на посочената норма към момента на сключване на договорите за правна защита и съдействие/, като намери възраженията по чл. 78, ал. 5 от ГПК за основателни, респ. уговореното и заплатено от всяка една от страните адвокатско възнаграждение за прекомерно, поради което и последното следва да бъде намалено до размер от 500 лева.

Поради което, при съобразяване уважената част от иска, ответникът

следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски в размер на 300 лева /с включено ДДС/, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, а ищецът, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, дължи на ответника разноски в размер на сумата от 250 лева.

Ищците по иск за издръжка са освободени от държавна такса, поради което държавната такса върху уважената част от иска следва да се възложи на ответника, като на основание чл. 83, ал. 1, т. 2 от ГПК, вр. чл. 69, ал. 1, т. 7 от ГПК и чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които събират съдилищата по ГПК, ответникът следва да заплати държавна такса върху увеличения размер на издръжката в полза на съда в размер на сумата от 144 лева.

Воден от горното СЪДЪТ

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ размера на определ.та с решение № 7381 от 30.05.2016 г., постановено по гр. дело № 79707/2015 г. по описа на СРС, 84-ти състав, в полза на Мариам О.ова Т. месечна издръжка в размер на 300 лева на основание чл. 150, предл. 1 и предл. 3 от СК, *като*:

ОСЪЖДА О. Т. Т., ЕГН *****, да заплаща на малолетното си дете Мариам О.ова Т., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Е. Г. Т., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на **сумата от 400 /четиристотин/ лева**, считано от датата на подаване на исковата молба до настъпване на законна причина, изменяща размера ѝ или прекратяваща издръжката, ведно със законната лихва за забава върху всяка просрочена вноска, като **ОТХВЪРЛЯ** исковата претенция в останалата ѝ част за разликата до пълния предявен размер, като неоснователна.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта за присъдената издръжка, на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК О. Т. Т., ЕГН *****, да заплати на Мариам О.ова Т., ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител Е. Г. Т., ЕГН *****, сумата 300 лева /с включено ДДС/ – разноски по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК Мариам О.ова Т., ЕГН *****, действаща чрез нейната майка и законен представител Е. Г. Т., ЕГН *****, да заплатят на О. Т. Т., ЕГН *****, сумата от 250 лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА О. Т. Т., ЕГН *****, да заплати по сметка на СРС сумата от 144 лева – държавна такса, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от 15.02.2023 г. /чл. 315, ал. 2, във вр. с чл. 259, ал. 1 от ГПК/, а в частта, в която е допуснато предварително изпълнение, решението има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба през СГС в едноседмичен срок от 15.02.2023 г.

ПРЕПИС от настоящото решение да се връчи на страните /чл. 7, ал. 2 от

ГПК/.

Съдия при Софийски районен съд: _____